

Söndag efter Alla helgons dag Lk 20:37-38
Helena Elisabeths kyrka 20081102
Vårt evighetshopp

En del anser att man inte kan tro på ett evigt liv. Så var det också på Jesu tid. Det fanns en religiös grupp bland judarna som kallades saddukeerna, som förnekade tron på uppståndelsen. Saddukeerna försökte sätta Jesus på prov när det gällde frågan om uppståndelsen genom att ta ett exempel som skulle kunna vara hämtat från verkligheten. Det fanns sju bröder. Den äldste gifte sig med en kvinna. Strax efter vigseln dör han barnlös. I Mose lag som man följde bland judarna var det sagt, att om något sådant inträffade, så skulle nästa bror gifta sig med henne och skaffa barn genom henne. Nu återupprepades denna historia, bror efter bror gifter sig med kvinnan - utan att någon hade fått barn genom henne. Stackars kvinna, tänk hon blev änka sju gånger. Till sist dör även hon. Saddukeernas snärjande fråga till Jesus var: Hur blir det med henne vid uppståndelsen, vems hustru blir hon? Det saddukeerna inte förstått är att i evighetens värld är det helt annorlunda än här på jorden. Den som fått uppstå är lik änglarna. Där i himlen finns inga äktenskapsproblem, inga sjukdomar och ingen ondskas. När Jesus ska förklara uppståndelsen så går han till vad som är skrivet i Bibeln. Han hänvisar till en spännande text från 2 Mos 3

Mose var ute och vaktade sin svärfars får, så plötsligt får han se en törnbuske som brinner, men det märkliga var att den inte brann upp. Nyfiken så går han fram för att se varför inte busken brann upp. Då kom en röst ut från busken som säger: *Mose, Mose*. Tänk att rösten inifrån busken kände till Mose namn.

Strax senare säger rösten: *Jag är din faders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud*. Abraham, Isak och Jakob hade länge varit döda när Gud kom till Moses. Det hade ju språkligt sett varit mera korrekt att säga: **Jag var** Abrahams, Isaks och Jakobs Gud. Men nu säger Gud: **Jag är** din faders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud och Jakobs Gud.

Med det vill Gud säga att de allesammans existerar inför honom nu, de är uppståndna och lever. *Gud är en Gud inte för döda utan för levande, ty för honom är alla levande.*

När det handlar om vår jordiska kropp så kan läkaren konstatera att en människa är död och skriva ut en dödsattest.

Men livet som lämnat den jordiska kroppen lever vidare.

Här tar vår mänskliga kontroll slut. Nu handlar det om det tillstånd där vi får vara i Guds evighet. Där tid och rum har upphört att gälla.

Det var det som Moses också fick uppleva i mötet med Gud. Gud mötte honom i törnbusken. Vi har läst om hur Guds son Jesus Kristus blev törnekrönt. Var det honom Moses fick möta?

Var det Jesus som visste hans namn?

Vi läser om att Jesus kände till namnet på Sackeus fast han inte mött honom tidigare, han säger Sackeus i dag ska jag gästa ditt hem. Flera andra lärjungar blev förvånade över att Jesus kände till dem när han kallade dem. I evighetens värld kommer vi att vara identifierade Guds barn, våra namn är skrivna i livets bok

Den kristna tryggheten säger oss att ”*vare sig vi lever eller dör tillhör vi HERREN*. Rom 14:8

I trosbekännelsen brukar vi säga:

Jag tror på de dödas uppståndelse och ett evigt liv.

Jag är glad över att kunna få bekänna att jag äger denna tro, en tro som jag anser att Gud själv gett mej som en gåva och som Gud uppenbarat i den heliga skriften, som vi kallar Bibeln.

Du får också dela denna tro på Herren genom att med din mun bekänna: Vi tror.....